

Dosarul nr. 2rac-474/2019
2rac-30/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Vîrlan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Secrieru, I. Muruianu)

ÎN C H E I E R E

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Auto Revizor” împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 noiembrie 2018, SA „Auto Revizor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică pentru serviciile juridice prestate la examinarea cauzei civile 2c-1010/17 în mărime de 25 000 de lei și sumei de 4 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 16 noiembrie 2015, SA „Auto Revizor” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către „CRIS Registru” (în prezent succesor de drept este Agenția Servicii Publice) în care a solicitat încasarea datoriei pentru serviciile comunale prestate în sumă de 92 905,48 de lei, taxa de stat în mărime 2 787,16 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 25 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 iunie 2017, acțiunea depusă de SA „Auto Revizor” a fost respinsă. Curtea de Apel Chișinău prin Decizia din 25 ianuarie 2018 a fost admis apelul declarat de SA „Auto Revizor”, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 29 iunie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a dispus admiterea acțiunii, încasarea din contul IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul SA „Auto Revizor” datoria în sumă de 92 905,48 de lei, suma de 3 117 lei cu titlul de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și 987 de lei taxă de stat pentru examinarea apelului, iar în total suma de 97 009, 48 de lei.

Totodată, reclamantul a mai indicat că, la data de 18 iulie 2018 Curtea Supremă de Justiție a respins ca inadmisibil recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”. Prin urmare, Decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018 a devenit irevocabilă.

Reclamantul a specificat că, în procesul examinării cauzei, în instanța de fond, la data de 25 mai 2017, reprezentantul reclamantului, Dumitru Josan, a solicitat anexarea la materialele cauzei a cererii de încasare a cheltuielilor pentru acordarea serviciilor juridice cu anexele respective.

Astfel, a precizat că, în procesul verbal al ședinței de judecată din 25 mai 2017, judecata a admis anexarea la materialele cauzei a cererii de încasare a cheltuielilor de judecată și a înscrisurilor anexate - contractul de asistență juridică nr. 23 din 20 octombrie 2015 și dispoziția de plată nr. 556 din 04 noiembrie 2015, conform căruia SA „Auto Revizor”, a achitat plata pentru serviciile juridice în sumă de 25 000 de lei.

Or, reclamantul a menționat că, la f.d. 163-164 sunt anexate în original contractele de asistență juridică nr. 23 din 20 octombrie 2015 și dispoziția de plată nr. 556 din 04 noiembrie 2015.

Însă, instanța de fond în hotărârea din 29 iunie 2017 nu s-a expus asupra cheltuielilor de judecată deoarece acțiunea a fost respinsă.

Atestă că, instanța de apel în procesul examinării pricinii a omis să se expună asupra încasării cheltuielilor de judecată nici nu le-a admis, nici nu le-a respins, fapt ce l-a determinat pe reclamant să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

Reclamantul a susținut că a suportat cheltuieli de asistență juridică la depunerea cererii de chemare în judecată, ceea ce se confirmă prin contractul nr. 23 din 20 octombrie 2015 încheiat cu BA „Just”. Suma dată a fost transferată pe contul biroului prin dispoziția de plată nr. 556 din 04 octombrie 2015.

Solicită încasarea de la Agenția Servicii Publice cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei civile nr. 2c-1010/2017 în mărime de 25 000 de lei, precum și 4000 de lei pentru acordarea serviciilor juridice în prezenta cauză.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 90, 94 și 96 Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă integral acțiunea SA „Auto Revizor”, a fost încasat de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul SA „Auto Revizor” suma de 25 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru serviciile juridice prestate în cadrul examinării cauzei civile nr. 2c-1010/2017 în mărime de 25 000 de lei, și suma de 4000 de lei pentru acordarea serviciilor juridice în prezenta cauză, iar în total 29 000 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 februarie 2019, IP „Agenția Servicii Publice”, prin intermediul reprezentantului Cogîlnicean Tatiana, a declarat apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, iar la 23 aprilie 2019 a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, prin intermediul reprezentantului Cogîlnicean Tatiana și a fost menținută hotărârea din 24 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8, 75, 81, 82, 90, 94, 96 din Codul de procedură civilă și art. 63 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la

avocatură, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat apelul declarat, concluzionând în sensul menținerii hotărârii primei instanțe.

Totodată, instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele apelantului precum că cerințele reclamantului/intimat sunt neîntemeiate, în cazul în care, acestea se combat cu probele pricinii, fiind în contradicție cu legea, și care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de fond, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Or, după cum rezultă din circumstanțele stabilite, SA „Auto Revizor” a prezentat contractul de asistență juridică nr. 23 din 20 octombrie 2015, și ordinul de plată nr. 556 din 04 noiembrie 2015 în sumă de 25 000 de lei.

Mai mult ca atât, Colegiul a reținut că SA „Auto Revizor” a mai încheiat cu avocatul Dumitru Josan un contract de asistență juridică la data de 17 septembrie 2018, fiind anexat în acest sens bonul de plată nr. 774616 din 17 septembrie 2018.

De asemenea, instanța de apel a menționat că după cum reiese din materialele cauzei, nu există nici un temei legal de încetare a prezentului proces civil, iar alegațiile apelantului, în acest sens, rezultă din interpretarea eronată a cerințelor art. 265 Codul de procedură civilă.

La 19 noiembrie 2019, IP „Agenția Servicii Publice”, a declarat recurs, prin care a solicitat, în principal casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere, prin care a dispune încetarea procesului, în temeiul art. 265 Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 19 septembrie 2019 (f.d. 93), dar la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat la 19 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 16 decembrie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2rac-474/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 105).

Aici, Colegiul observă că, copia cererii de recurs depuse de IP „Agenția Servicii Publice” a fost expediată la adresa de pe str. S. Lazo nr. 21, mun. Chișinău, adică la sediul intimatei SA „Auto-Revizor”, după cum rezultă din

extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice a IP „Agenția Servicii Publice”, anexat la materialele cauzei (f.d. 30). Însă, cu toate că instanța de recurs și-a executat obligația de comunicare către intimata SA „Auto-Revizor” a recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, intimata „SA „Auto-Revizor” nu și-a valorificat dreptul de a depune referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat